

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 925/2009

z dnia 24 września 2009 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Środki tymczasowe

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 287/2009⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Postępowanie wszczęto na skutek skargi złożonej przez Eurométaux („skarżący”) w imieniu europejskich producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 25 %, całkowitej wspólnotowej produkcji folii aluminiowej.
- (3) Jak określono w motywie 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie w sprawie dumpingu oraz szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.2. Dalsze postępowanie

- (4) Po powiadomieniu o istotnych faktach i wnioskach, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (5) Po wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych Komisja kontynuowała dochodzenie w sprawie dumpingu, szkody i interesu Wspólnoty oraz dokonała dalszej analizy danych uzyskanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu przesłanych przez niektórych producentów eksportujących oraz producentów we Wspólnocie; przeprowadzono również wizyty weryfikacyjne.
- (6) Przeprowadzono pięć dodatkowych wizyt w siedzibach następujących producentów wspólnotowych:
  - Novelis UK Limited, Bridgnorth, Zjednoczone Królestwo,
  - Novelis Luxembourg, Dudelange, Wielkie Księstwo Luksemburga,
  - Novelis Foil France S.A.S., Rugles, Francja,
  - Grupa Kęty SA, Kęty, Polska,
  - Hydro Aluminium Inasa, S.A., Irurtzun, Hiszpania.
- (7) Dodatkowa wizyta weryfikacyjna odbyła się w siedzibie przedsiębiorstwa powiązanego z producentem eksportującym:
  - Alcoa Transformación de Productos, S.L., Alicante, Hiszpania.
- (8) Przeprowadzono trzy dodatkowe wizyty w siedzibach następujących producentów eksportujących:
  - Alcoa (Shanghai) Aluminium Products Co., Ltd., Shanghai and Alcoa (Bohai) Aluminium Industries Co., Ltd., Hebei,

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 17.

— Shandong Loften Aluminium Foil Co., Ltd., Shandong,

— Zhenjiang Dinsheng Aluminium Industries Joint-Stock Limited Company, Jiangsu.

- (9) Przeprowadzono również wizytę w siedzibie Shanghai Futures Exchange, Shanghai.
- (10) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić wprowadzenie ostatecznych środków antidumpingowych na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i ChRL oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w formie cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.
- (11) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

1.3. Zakres dochodzenia

- (12) Producent eksportujący z Brazylii twierdził, że również Rosja powinna zostać uwzględniona w dochodzeniu, jako że przez cały badany okres wielkość przywozu z Rosji i jego udział w rynku osiągnęły znaczące wartości, wyższe nawet niż w przypadku Armenii. Poza tym producent eksportujący z Brazylii twierdził, że ceny przywozu z Rosji były na tym samym poziomie co ceny przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, oraz że istniały dowody *prima facie* na przywóz po cenach dumpingowych w okresie, w którym wszczęto postępowanie.
- (13) W trakcie analizy skargi Komisja doszła do wniosku, że nie istniały wystarczające dowody *prima facie* na przywóz po cenach dumpingowych z Rosji. W związku z powyższym wykluczenie Rosji z dochodzenia uznano za uzasadnione. Wobec braku dowodów na dumping bez znaczenia jest to, czy przywóz z Rosji lub jego udział w rynku były rzeczywiście wyższe niż przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie. Zastrzeżenia brazylijskiego producenta eksportującego zostały wobec tego odrzucone.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (14) Przedstawiciele przemysłu przetwórczego we Wspólnocie („przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii”) utrzymywali, że produkt objęty postępowaniem powinien również objąć rolki dla konsumentów, tj. rolki folii ważące mniej niż 10 kg, jako że wprowadzenie ostatecznych środków jedynie na przywóz rolek folii aluminiowych ważących powyżej 10 kg („duże zwoje”) mogłoby spowodować zwiększenie wywozu po niskich cenach rolek dla konsumentów z krajów, których dotyczy postę-

powanie. Dowodzono również, że oba produkty mają zasadniczo te same cechy charakterystyczne, a jedyne co je odróżnia, to sposób pakowania.

- (15) W motywach 15–19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że rolki dla konsumentów i duże zwoje są produktami różnymi pod względem cech fizycznych i podstawowych zastosowań końcowych. Kolejne dochodzenie potwierdziło te ustalenia. Różnice we właściwościach fizycznych pomiędzy rolkami dla konsumentów i dużymi zwojami wychodzą poza różnice w pakowaniu, jako że produkt objęty dochodzeniem musi być przewinięty przed ponownym zapakowaniem i odsprzedany odbiorcom końcowym. Ustalono również, że klienci, kanały sprzedaży oraz podstawowe zastosowania są różne. Uznano zatem, iż nie ma uzasadnienia dla włączenia rolek dla konsumentów do zakresu produktu objętego postępowaniem.
- (16) Zarzut, iż przywóz dużych zwojów może zostać zastąpiony przywozem rolek dla konsumentów, został przeanalizowany w motywach 97–99.
- (17) Wobec braku innych uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego ustalenia przedstawione w motywach 14–21 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

3. TRAKTOWANIE NA ZASADACH RYNKOWYCH (MET) I KRAJ ANALOGICZNY

3.1. Armenia

- (18) Jedyne przedsiębiorstwo eksportujące w Armenii zakwestionowało ustalenia tymczasowe przedstawione w motywach 24–31 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (19) Przedstawiciele przedsiębiorstwa stwierdzili po pierwsze, iż Komisja popełniła błąd, uznając, że przedsiębiorstwo z Armenii powinno wystąpić z wnioskiem o MET, jako że w opinii przedsiębiorstwa Armenia jest krajem o gospodarce rynkowej w rozumieniu Porozumienia antydumpingowego WTO, oraz że wpis dotyczący Armenii w przypisie do art. 2 ust. 7 lit. a) w podstawowym rozporządzeniu antydumpingowym powinien zostać usunięty.
- (20) Niemniej jednak, jak to zostało opisane w motywie 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Armenia jest wymieniona w przypisie do rozporządzenia art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wśród krajów nieposiadających gospodarki rynkowej. Sposób traktowania producentów eksportujących z krajów nieposiadających gospodarki rynkowej, którzy są członkami WTO, został opisany w art. 2 ust. 7 lit. b). Przepisy te zostały w pełni uwzględnione w niniejszym dochodzeniu. Argument ten został zatem ponownie oddalony.

- (21) Przedstawiciele przedsiębiorstwa stwierdzili następnie, iż spełniało ono drugie kryterium MET, które wstępnie uznano za niespełnione w motywach 27–29 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Przedstawiciele przedsiębiorstwa oparli swoje argumenty na przedłożonych księgach rachunkowych z 2007 r., których nie dostarczono w trakcie wizyty weryfikacyjnej w przedsiębiorstwie przeprowadzonej przed wprowadzeniem środków tymczasowych. Władze przedsiębiorstwa ponownie stwierdziły, że nie uważają one, aby w ramach drugiego kryterium MET konieczne było prowadzenie dokumentacji księgowej zgodnie z międzynarodowymi standardami księgowości i że armeńskie standardy księgowości były wystarczające, jako że Armenia jest członkiem WTO.
- (22) Ten argument został odrzucony. Przedsiębiorstwo jest zobowiązane posiadać jeden przejrzysty zestaw dokumentacji księgowej zgodny z międzynarodowymi standardami księgowości. Braki ujawnione przez audytorów zarówno w przypadku roku finansowego 2006, jak i 2007 ewidentnie wskazywały, że dokumentacja księgowa nie była prowadzona zgodnie z międzynarodowymi standardami księgowości, a zatem przedsiębiorstwo nie było w stanie dowieść, iż spełnia ono drugie kryterium MET. Kryteria dotyczące MET wyraźnie odnoszą się do standardów międzynarodowych, a członkostwo w WTO nie zmienia nic w tej kwestii. Poza tym członkostwo w WTO nie jest samo w sobie gwarancją prowadzenia przez przedsiębiorstwo działalności w oparciu o zasady gospodarki rynkowej.
- (23) Przedsiębiorstwo stwierdziło następnie, że spełniało trzecie kryterium MET, które wstępnie uznano za niespełnione w motywie 30 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych w związku z problemami dotyczącymi sprzedaży akcji przez rząd Armenii oraz nieodpłatnego przyznania przedsiębiorstwu gruntów przez państwo. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że kwestia nieodpłatnego przyznania przedsiębiorstwu gruntów nie miała zasadniczego znaczenia i nie powinna być brana pod uwagę łącznie z kwestią dotyczącą akcji, którą to z resztą przedsiębiorstwo również uznaje za nieistotną.
- (24) Ten argument również został odrzucony. Fakt, iż grunty zostały nabyte bez poniesienia żadnych kosztów i że mogą być sprzedane po spłacie państwu ich wartości katastralnej (która jest znacząco niższa niż ich wartość rynkowa), sprawia, że grunty te są ważnym i cennym aktywem dla przedsiębiorstwa, które nie pojawia się w jego dokumentacji księgowej, co ma znaczący wpływ na ponoszone przez nie koszty. Ponadto przedsiębiorstwo nie dowiodło, że zakłócenia spowodowane sprzedażą akcji po cenie niższej niż ich wartość nominalna były bez znaczenia.
- (25) Można zatem stwierdzić, że dwie powyższe kwestie dotyczące zgodności z trzecim kryterium MET prowadzą do zniekształceń przeniesionych z systemu gospodarki nierzynkowej.
- (26) Ustalenie, że przedsiębiorstwu nie należy przyznawać MET, zostaje zatem potwierdzone.
- ### 3.2. ChRL
- (27) Jeden producent eksportujący w ChRL zakwestionował ustalenia tymczasowe przedstawione w motywie 32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponowił on stwierdzenie, że Komisja nie powinna była porównywać cen notowanych na giełdach Shanghai Futures Exchange („SHFE”) i London Metal Exchange („LME”) po odliczeniu VAT; twierdził on, że bez takiego dostosowania ceny byłyby podobne w okresie objętym dochodzeniem.
- (28) Argument ten został odrzucony z powodów przedstawionych w motywie 38 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, biorąc pod uwagę fakt, iż ceny powinny być porównywane w oparciu o identyczną podstawę. Chińscy producenci produktu objętego postępowaniem płacą VAT przy zakupie aluminium pierwotnego. Większość VAT jest następnie odzyskiwana przy sprzedaży produktu gotowego, sprzedawanego na rynku krajowym (w tym przypadku może być odzyskana całość) lub na wywóz (w tym przypadku rząd chiński ogranicza odzyskanie VAT do pewnego poziomu za pewne produkty w określonym czasie). Włączenie niewielkiej wartości VAT, który nie może zostać odzyskany, nie ma takiego znaczenia, aby mogło ono mieć istotny wpływ na powyższe ustalenia.
- (29) Należy również zauważyć, iż znacząca różnica w cenie pomiędzy LME i SHFE w OD pokazuje zaangażowanie rządu w mechanizm ustalania cen aluminium pierwotnego, co zostało wykazane w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (motyw 32) i potwierdzone w trakcie wizyty służb Komisji w SHFE.
- (30) W trakcie wizyty potwierdzono, że państwo ma zasadniczą rolę w określaniu ceny na SHFE i ingeruje w mechanizm ustalania cen, zwłaszcza mając na uwadze jego szczególną pozycję zarówno jako głównego dostawcy aluminium pierwotnego, jak i nabywcy poprzez Krajowy Urząd Rezerw i inne agencje rządowe. Poza tym rząd ustanawiaienne limity cen poprzez zasady regulujące SHFE, które zostały zaaprobowane przez krajowy organ prawodawczy, tj. Chińską Komisję Papierów Wartościowych (China Securities Regulatory Commission („CSRC”). Wyraźnie można zaobserwować również, że SHFE jest giełdą zamkniętą, korzystac z niej mogą jedynie przedsiębiorstwa zarejestrowane w Chinach oraz obywatele chińscy, oraz że nie istnieje skuteczny arbitraż pomiędzy SHFE i giełdami międzynarodowymi znajdującymi się poza terytorium Chin. Znajduje to odzwierciedlenia w różnicach cen na SHFE i na giełdach światowych takich jak LME. Ponadto w przypadku gdy kontrakty giełdowe na przyszłą dostawę kończą się rzeczywistą dostawą, może ona mieć miejsce jedynie na terenie wybranych magazynów w ChRL, w przeciwieństwie do giełd międzynarodowych, w przypadku których dostawa jest możliwa na całym świecie. Powyższe zasady dostaw gwarantują, że krajowy rynek chiński pozostaje niewrażliwy na tendencje na rynku światowym oraz że na zniekształceniach cenowych korzystają jedynie przedsiębiorstwa chińskie.

- (31) Potwierdza się zatem tymczasowe ustalenia przedstawione w motywach 22–40.

3.3. ChRL i Armenia: Indywidualne traktowanie (IT)

- (32) Wobec braku uwag ustalenia tymczasowe dotyczące producenta eksportującego z Armenii, zawarte w motywie 42 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostają potwierdzone.
- (33) Jeden producent eksportujący w ChRL zakwestionował ustalenia tymczasowe, przedstawione w motywie 42 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dotyczące odrzucenia wniosku o IT. Wniosek został odrzucony w związku z faktem, iż przedsiębiorstwo było w większości własnością państwa. Przedsiębiorstwo twierdziło, że ustalenia w tej sprawie powinny być zmienione, jako że przedsiębiorstwo znajdowało się w posiadaniu państwa za pośrednictwem spółki notowanej na giełdzie w Hongkongu oraz w związku z faktem, że w radzie nadzorczej nie zasiadali przedstawiciele państwa.
- (34) Argumenty te zostały odrzucone. Przedsiębiorstwo jest w większości własnością państwa, a zatem rada nadzorcza, która zarządza przedsiębiorstwem, odpowiada przed ostatecznym udziałowcem, tj. państwem. Przedsiębiorstwo nie było również w stanie dowieść, że państwo nie miało możliwości ingerowania w jego decyzje gospodarcze poprzez decyzje podejmowane przez radę nadzorczą.
- (35) Wobec tego ustalenia sformułowane w motywach 41 i 42 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

3.4. Kraj analogiczny

- (36) Wobec braku uwag potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące Turcji jako odpowiedniego kraju analogicznego, przedstawione w motywach 43–52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. DUMPING

4.1. Brazylia

- (37) Wobec braku uwag ustalenia zawarte w motywach 53–68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

4.2. Armenia

- (38) Jedyne przedsiębiorstwo eksportujące z Armenii zakwestionowało ustalenia tymczasowe przedstawione w motywach 69–77 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że odliczenia dokonane na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, dotyczące kosztów sprzedaży,

ogólnych i administracyjnych oraz uzasadnionego zysku ze sprzedaży za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa, były nieuzasadnione.

- (39) Przy bliższym zbadaniu stwierdzono, że pewna wielkość sprzedaży nie została dokonana za pośrednictwem importerów we Wspólnocie. W tych okolicznościach dostosowania dokonane na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego były nieuprawnione; w związku z powyższym obliczenia te zostały odpowiednio skorygowane.

4.3. ChRL

- (40) Wobec braku uwag ustalenia zawarte w motywach 78–82 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- (41) W celu wyliczenia rezydualnego marginesu dumpingu dla Chin zmodyfikowano tymczasową metodykę opisaną w motywie 83 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, tak że margines został wyliczony w oparciu o średnią ważoną: (i) ogólnego marginesu dumpingu wyliczonego dla przedsiębiorstwa, któremu nie przyznano MET ani IT; oraz (ii) transakcji tego przedsiębiorstwa o najwyższym poziomie dumpingu stosowanego wobec cen eksportowych odnotowanych w Comext (ceny te były reprezentatywne dla chińskich eksporterów niewspółpracujących przy dochodzeniu). Na tej podstawie ogólnokrajowy margines dumpingu został tymczasowo ustalony na poziomie 47,0 % ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem.

4.4. Ostateczne marginesy dumpingu

Kraj	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Brazylia	Companhia Brasileira de Alumínio	27,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	27,6 %
ChRL	Alcoa Bohai i Alcoa Shanghai	25,6 %
	Shandong Loften	33,7 %
	Zhenjiang Dingsheng	37,4 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	47,0 %
Armenia	RUSAL Armenal	33,4 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	33,4 %

5. SZKODA

5.1. Produkcja wspólnotowa i definicja przemysłu wspólnotowego

(42) Jak wspomniano w motywie 87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, skarga została złożona przez Eurométaux w imieniu czterech producentów wspólnotowych, którzy współpracowali w dochodzeniu. Ponadto jeden producent poparł skargę, a jeden był jej przeciwny. Pięciu producentów, którzy złożyli skargę lub ją poparli, uznaje się zatem za przemysł wspólnotowy rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(43) Wobec braku uwag dotyczących produkcji i definicji przemysłu wspólnotowego motywy 86–87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.2. Konsumpcja we Wspólnocie

(44) Producent eksportujący z Armenii zakwestionował ustalenia dotyczące konsumpcji we Wspólnocie, twierdząc, że należałoby wziąć pod uwagę sprzedaż wewnętrzną w przemyśle wspólnotowym. To samo przedsiębiorstwo dowodziło również, że dane szacunkowe dołączone do skargi nie stanowiły rzetelnej bazy dla ustalenia konsumpcji we Wspólnocie oraz zwrócił uwagę na niezależne badania rynkowe.

(45) Odnośnie do rzekomego użytku własnego stwierdzono, że jedynie niewielka ilość produktu była przeznaczona na sprzedaż wewnętrzną w OD. Dotyczyła ona wyłącznie jednego producenta wspólnotowego w przypadku sprzedaży w ciągu pierwszego roku w badanym okresie. Uznano zatem, że miało to jedynie nieznaczny wpływ na całościowy obraz sytuacji lub nie miało wpływu w ogóle.

(46) Odnośnie do określenia całkowitej konsumpcji we Wspólnocie zbadano, czy metodyka zastosowana na etapie ustaleń tymczasowych była uzasadniona i czy dała ona pełny obraz sytuacji. Producent eksportujący z Armenii nie wyjaśnił, z jakiego powodu metodyka zastosowana przez instytucje wspólnotowe była niewłaściwa, co miało doprowadzić do nierzetelnych ustaleń. Badanie, na które powoływał się producent eksportujący z Armenii, uznano za niemające bezpośredniego znaczenia dla sprawy, jako że odnosiło się ono do różnych typów folii aluminiowej i zawierało dane dotyczące przedsiębiorstw spoza UE, które nie mogły zostać zweryfikowane. Poza tym ustalenia tymczasowe dotyczące łącznej konsumpcji we Wspólnocie zawarte w tabeli 1 w motywie 90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone przez pozostałe zainteresowane strony, włącznie z importerami niepowiązanymi z przemysłem wspólnotowym.

(47) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że łączna konsumpcja we Wspólnocie przedstawiona w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych daje rzetelny obraz obecnej sytuacji.

(48) Wobec braku innych uwag dotyczących konsumpcji we Wspólnocie motywy 88–90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.3. Ocena łączna skutków przywozu objętego postępowaniem

(49) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych producent eksportujący z Brazylii ponownie stwierdził, że produkt pochodzący z Brazylii reprezentuje wyższe standardy w odniesieniu np. do wytrzymałości na rozciąganie oraz wymagań dotyczących wydłużania, co umożliwia szerszy zakres wykorzystania oraz sprzedaż szerszemu kręgowi odbiorców w porównaniu do produktów pochodzących z dwóch pozostałych krajów, których dotyczy postępowanie. W związku z powyższym twierdził on, że istniały różne segmenty rynkowe dla folii aluminiowej w zależności od jakości produktu oraz że jedynie produkt brazylijski spełnia standardy pozwalające na jego sprzedaż na rynku produktów z wyższej półki.

(50) Eksporter z Brazylii powtórzył po raz kolejny, że również kanały sprzedaży i metody dystrybucji były różne. W szczególności twierdził on, że wywóz z Brazylii odbywał się głównie poprzez przedsiębiorstwa handlowe, podczas gdy eksporterzy z Armenii i Chin sprzedawali swoje produkty bezpośrednio przedsiębiorstwom zajmującym się nawijaniem folii we Wspólnocie. Podkreślano również, że eksporter z Brazylii posiada długotrwałe i stabilne relacje handlowe z wybranymi odbiorcami we Wspólnocie, podczas gdy eksporterzy z Armenii i ChRL dopiero niedawno weszli na rynek wspólnotowy.

(51) Na koniec wspomniany producent eksportujący stwierdził, że tendencje dotyczące wielkości sprzedaży i udziału w rynku były inne od tych, które można zaobserwować w przypadku pozostałych krajów eksportujących, co wskazuje na to, że istniały inne warunki konkurencji.

(52) Odnośnie do pierwszego zarzutu, tj. różnicy w standardach jakości, w dochodzeniu wykazano, że mimo różnic w jakości transakcje na rynku folii aluminiowej uzależnione były głównie od ceny, a różnice w jakości odgrywały jedynie niewielką rolę przy wyborze dostawcy. Ustalenia te zostały potwierdzone przez współpracujących importerów i użytkowników. W związku z powyższym nieuzasadnione twierdzenie producenta eksportującego z Brazylii, jakoby rynek folii aluminiowej był podzielony na osobne segmenty w zależności od różnic jakości produktu, nie zostały potwierdzone w trakcie obecnego dochodzenia, a co za tym idzie argument ten musiał zostać odrzucony.

- (53) W kwestii rzekomych różnych kanałów sprzedaży i metod dystrybucji należy zauważyć, iż producent eksportujący z Brazylii nie neguje ustalenia, że sprzedawał on swoje produkty zarówno za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych oraz bezpośrednio przedsiębiorstwem zajmującym się nawijaniem folii we Wspólnocie. Na tej podstawie stwierdza się, że kanały sprzedaży były takie same. Fakt, iż eksporter z Brazylii nawiązał długotrwałe kontakty handlowe w poprzednich latach, nie zmienia faktu, iż jego produkty konkurują na tych samych warunkach z produktami przedsiębiorstw, które niedawno weszły na rynek. Producent eksportujący nie twierdził ani nie wykazał, że jego odbiorcy nie zmieniliby dostawcy, gdyby uznali to za stosowne. W związku z tym fakt, że eksporter z Brazylii może wykazać się długoletnią obecnością na rynku wspólnotowym, nie pozwala na stwierdzenie, że jego produkty konkurują na innych warunkach w porównaniu do produktów przywożonych z Armenii i ChRL. Argument dotyczący tej kwestii musiał zatem zostać odrzucony.
- (54) Wreszcie w odniesieniu do kwestii różnych tendencji w przywozie producent eksportujący z Brazylii nie przedstawił żadnych dodatkowych informacji lub dowodów, a co za tym idzie ustalenia tymczasowe przedstawione w motywie 93 zostają niniejszym potwierdzone.
- (55) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych producent eksportujący z Armenii stwierdził, że przywóz z Armenii powinien zostać potraktowany osobno w obliczeniach dotyczących szkody, biorąc pod uwagę niewielkie ilości przywozu, jego niski udział w rynku oraz stabilne tendencje w przywozie, a także rzekome duże różnice w jakości między produktami pochodzącymi z Armenii a produktami z Brazylii i ChRL.
- (56) Twierdzenie to nie mogło zostać zaakceptowane, jako że stwierdzono, iż wszystkie warunki łącznej oceny skutków przywozu określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione:
- Zgodnie z ustaleniami tymczasowymi, które zostały potwierdzone w motywach 38–39, margines dumpingu ustalony dla Armenii był powyżej poziomu *de minimis* zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
  - Poziom przywóz z Armenii nie był nieznaczny w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, tj. jego udział w rynku osiągnął 5,26 %, zgodnie z danymi przedstawionymi w motywie 96 (tabela 4) rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ustalono również, iż przywóz z Armenii wzrósł znacząco od 2006 r. do końca OD mimo ponownego pojawienia się przywozu z ChRL oraz znaczącego przywozu z Brazylii w badanym okresie.
  - Odnośnie do warunków konkurencji pomiędzy produktami przywożonymi z krajów, których dotyczy postępowanie, a w szczególności w odniesieniu do argumentów dotyczących znacznych różnic w jakości pomiędzy produktami przywożonymi, o czym mowa w motywie 52, ustalono, że produkty z Armenii mają podobne podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz że miały te same podstawowe zastosowania bez względu na ich szczególną jakość. Należy również zauważyć, że producent eksportujący zadeklarował chęć podniesienia jakości folii aluminiowych do dalszego przetwarzania, co wskazuje na to, że argument o rzekomo złej jakości wytwarzanych produktów może być przesadzony.
- (57) Argumenty przedstawione w tej kwestii przez producenta eksportującego z Armenii zostały zatem odrzucone.
- (58) W związku z brakiem innych uwag dotyczących łącznej oceny skutków przywozu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ustalenia tymczasowe przedstawione w motywach 91–94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- #### 5.4. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie
- ##### 5.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie
- (59) Z powodu braku innych uwag dotyczących przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, ustalenia tymczasowe przedstawione w motywach 95–96 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- ##### 5.4.2. Ceny
- (60) Wobec braku innych uwag dotyczących cen przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, ustalenia tymczasowe przedstawione w motywie 97 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- ##### 5.4.3. Podcięcie cenowe
- (61) Producent eksportujący z Brazylii zakwestionował metodykę wyliczenia marginesu podcięcia cenowego. Producent eksportujący stwierdził, że wyliczenie marginesu podcięcia cenowego nie zostało dokonane na tym samym poziomie handlu. Z tego powodu dowodził on, że sprzedaż eksportowa z Brazylii była głównie dokonywana do niepowiązanych importerów, którzy odsprzedają produkt przedsiębiorstwem zajmującym się nawijaniem folii, podczas gdy sprzedaż przemysłu wspólnotowego była bezpośrednio skierowana do przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii. W związku z powyższym twierdził on, że koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne, oraz zysk przedsiębiorstw handlowych powinny zostać doliczone do ceny eksportowej. W trakcie dochodzenia ustalono, że wbrew temu, co twierdził producent eksportujący z Brazylii, sprzedaż eksportowa nie była głównie skierowana do niepowiązanych importerów, jako że 70 % sprzedaży eksportowej dokonano bezpośrednio do przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii. W dochodzeniu wykazano również, że przemysł wspólnotowy sprzedawał produkt objęty postępowaniem głównie przedsiębiorstwom zajmującym się nawijaniem folii, chociaż pewnej wielkości sprzedaż dokonano także na rzecz przedsiębiorstw handlowych. Z tego też powodu oraz aby zagwarantować, że porównania dokonano na tym samym poziomie handlu, zdecydowano wyłączyć sprzedaż do przedsiębiorstw handlowych, a co za tym idzie podstawą wyliczenia podcięcia cenowego była jedynie sprzedaż bezpośrednia do przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii. Jako że sprzedaż ta stanowiła ponad 70 % całości sprzedaży eksportowej producenta do Wspólnoty, uznano ją za reprezentatywną.

- (62) Kolejnym argumentem przedstawionym przez tego samego producenta eksportującego z Brazylii było twierdzenie, że powinno się dokonać dostosowania ze względu na jakość produktów pochodzących z przywozu i produktów przemysłu wspólnotowego. Niemniej jednak w dochodzeniu jasno stwierdzono, że kwestia jakości nie jest czynnikiem decydującym, jako że decyzje użytkowników końcowych są bardziej uzależnione od ceny niż od potencjalnej różnicy w jakości (np. grubości folii).
- (63) Na tej podstawie średnie ważone podcięcie cenowe, wyrażone jako odsetek cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego do niepowiązanych odbiorców na poziomie *ex-works*, wyniosło w przypadku Brazylii 9,6 %.
- (64) Wobec braku innych uwag w kwestii podjęcia cenowego ustalenia w motywach 98–100 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (65) Zgodnie z motywem 42 czynniki dotyczące szkody zostały określone na podstawie zweryfikowanych informacji pochodzących od pięciu producentów wspólnotowych. Szósty producent wspólnotowy przesłał odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu po dokonaniu wstępnych ustaleń; nie mogły one zostać jednak zweryfikowane, w związku z czym nie były one wzięte pod uwagę przy ostatecznych ustaleniach. Po zakończeniu wizyt weryfikacyjnych na miejscu niektóre z czynników dotyczących szkody musiały zostać ponownie przeanalizowane w oparciu o dowody zgromadzone w wyniku wizyt. W związku z powyższym, zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie skutków przywozu po cenach dumpingowych na przemysł wspólnotowy oraz ocena wszystkich czynników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł wspólnotowy w badanym okresie, musiały zostać odpowiednio skorygowane.

5.5.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

Tabela 1: Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2005	2006	2007	OD
Produkcja w tonach	50 952	48 467	40 071	32 754
Produkcja (indeks)	100	95	79	64
Moce produkcyjne w tonach	59 400	59 400	59 400	59 400
Moce produkcyjne (indeks)	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	86 %	81 %	67 %	55 %
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (indeks)	100	94	79	64

- (66) Jak wynika z powyższej tabeli, wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego nadal wyraźnie wykazywała tendencję negatywną pomiędzy 2005 r. i OD. Jeżeli chodzi o całość mocy produkcyjnych, w ostatecznych ustaleniach potwierdzono spadek wykorzystania mocy produkcyjnych w badanym okresie.

5.5.2. Wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost i średnia cena jednostkowa we Wspólnocie

- (67) Poniższa tabela pokazuje wyniki przemysłu wspólnotowego w odniesieniu do jego sprzedaży niezależnym odbiorcom we Wspólnocie.

Tabela 2: Wielkość sprzedaży, udział w rynku, ceny i średnie ceny jednostkowe we Wspólnocie

	2005	2006	2007	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	43 661	45 191	37 207	30 310
Wielkość sprzedaży (indeks)	100	104	85	70
Udział w rynku	48 %	53 %	34 %	33 %
Ceny jednostkowe w EUR/tonę	2 566	3 045	3 219	3 068
Ceny jednostkowe (indeks)	100	119	125	120

- (68) Zgodnie z tym, co zostało wstępnie ustalone, o ile konsumpcja we Wspólnocie zwiększyła się o 4 % w badanym okresie, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się o 30 %, co oznacza, że przemysł wspólnotowy nie był w stanie skorzystać ze wzrostu konsumpcji. W konsekwencji udział w rynku przemysłu wspólnotowego spadł z 48 % w 2005 r. do 33 % w OD.
- (69) W związku z tym, jeżeli chodzi o wyniki przemysłu wspólnotowego w odniesieniu do sprzedaży niezależnym odbiorcom we Wspólnocie, ostateczne ustalenia nie zmieniły się znacząco w stosunku do ustaleń tymczasowych.

5.5.3. Zapasy

- (70) Poniższe liczby dotyczą wielkości zapasów pod koniec każdego okresu.

Tabela 3: Zapasy

	2005	2006	2007	OD
Zapasy w tonach	1 789	1 711	2 148	2 355
Zapasy (indeks)	100	96	120	132

- (71) Zgodnie z tym, co stwierdzono w motywie 107 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w dochodzeniu wykazano, że zapasów nie można uznać za znaczący czynnik wpływający na szkodę, jako że większości produkcji dokonuje się w odpowiedzi na zamówienia. W związku z tym informacje dotyczące zapasów przedstawiono w celach informacyjnych. Chociaż aktualne ostateczne ustalenia pokazują znaczący wzrost poziomu zapasów o 32 %, z analizy wynika, że są one spowodowane tymczasowymi zapasami jednego przedsiębiorstwa, a co za tym idzie nie reprezentują one żadnej znaczącej tendencji.

5.5.4. Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału

Tabela 4: Inwestycje

	2005	2006	2007	OD
Inwestycje (w EUR)	7 090 015	807 899	1 355 430	3 998 397
Inwestycje (indeks)	100	11	19	56

- (72) Inwestycje przemysłu wspólnotowego zmniejszyły się znacząco; tym samym tendencja ustalona w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych w motywie 108 zostaje potwierdzona. Z powodu braku znaczących zmian oraz w związku z uwagami dotyczącymi inwestycji przekazanymi przez przemysł wspólnotowy pomiędzy 2005 r. i OD ustalenia, o których mowa w motywie 108 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostają niniejszym potwierdzone.

5.5.5. Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych

Tabela 5: Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych

	2005	2006	2007	OD
Rentowność sprzedaży na rynku WE	- 2,8 %	- 2,6 %	0,2 %	- 0,1 %
Zwrot z całkowitych inwestycji	- 43,7 %	- 439,1 %	19,3 %	- 1,3 %
Przepływy pieniężne	2 %	1 %	4 %	5 %

- (73) Powyższa tabela pokazuje, iż rentowność przemysłu wspólnotowego nieznacznie się poprawiła w badanym okresie, pozostała jednak na poziomie ujemnym w OD, w szczególności znacząco poniżej docelowego zysku w wysokości 5 %. Zgodnie z powyższymi tabelami 1 i 2 w trakcie dochodzenia ustalono, że pogorszenie sytuacji przemysłu wspólnotowego przyniosło znaczący spadek wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego oraz wielkości sprzedaży. Pokazuje to, że przemysł wspólnotowy w obliczu przywozu po cenach dumpingowych odnotował spadek wielkości sprzedaży oraz stracił udziały w rynku, starając się ograniczyć straty. Podsumowując, pomimo tego że przemysł wspólnotowy osiągnął symboliczne zyski w 2007 r., w OD ponownie poniósł on straty, w związku z czym można uznać, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę. Zweryfikowane ustalenia dotyczące rentowności nie zmieniły ustaleń tymczasowych w tej kwestii; ostateczne ustalenia potwierdziły zatem, że ogólna rentowność pozostała na bardzo niskim poziomie lub była na poziomie poniżej zera, pomimo tego, że konsumpcja wzrosła znacząco w 2007 r. i w OD.
- (74) Zwrot z inwestycji został ponownie wyliczony na podstawie zweryfikowanych danych przekazanych przez przemysł wspólnotowy przy zastosowaniu tej samej metodyki, o której mowa w motywie 110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z powyższym ustalono, iż ww. wskaźnik osiągnął wartości powyżej zera w 2007 r., co odzwierciedla niewielki zysk osiągnięty przez przemysł wspólnotowy w tym samym okresie.
- (75) Odnośnie do przepływów pieniężnych ostateczne ustalenia również zostały poddane analizie w oparciu o zweryfikowane dane przekazane przez przemysł wspólnotowy. Wskaźnik ten potwierdza, że przemysł wspólnotowy próbował odpowiedzieć na gwałtowny wzrost przywozu po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, poprzez utrzymanie cen sprzedaży na możliwie wysokim poziomie, co spowodowało spadek wielkości sprzedaży i udziału w rynku.

5.5.6. Zatrudnienie, wydajność i płace

Tabela 6: Zatrudnienie, wydajność i płace

	2005	2006	2007	OD
Liczba zatrudnionych	482	460	386	343
Liczba zatrudnionych (indeks)	100	95	80	71
Koszty zatrudnienia	13 618 746	13 031 854	10 882 109	9 642 041
Koszty zatrudnienia (indeks)	100	96	80	71
Średnie koszty pracy	28 226	28 359	28 195	28 122
Średnie koszty pracy (indeks)	100	100	100	100
Wydajność (tona/pracownik)	106	105	104	96
Wydajność (indeks)	100	100	98	90

(76) Po ponownej analizie danych można stwierdzić, że wskaźniki zatrudnienia, wydajności i płac w przemyśle wspólnotowym pomiędzy 2005 r. i OD pozostawały zasadniczo na tym samym poziomie co wskaźniki opisane w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Wobec braku znaczących zmian i uwag ustalenia zawarte w motywie 112 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.5.7. Wielkość marginesu dumpingu

(77) Wobec braku uwag w powyższej kwestii ustalenia zawarte w motywie 113 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.5.8. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(78) Wobec braku uwag w powyższej kwestii ustalenia zawarte w motywie 114 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.5.9. Wzrost

(79) Wobec braku uwag w powyższej kwestii ustalenia zawarte w motywie 115 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.6. Wnioski dotyczące szkody

(80) Wobec braku innych uwag dotyczących sytuacji przemysłu wspólnotowego wniosek wskazujący na poniesienie istotnej szkody przez przemysł wspólnotowy, zawarty w motywach 116–118 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zostaje niniejszym potwierdzony.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

(81) Producent eksportujący z Armenii twierdził, że średni udział przywozu armeńskiego w badanym okresie nie był wystarczający, by spowodować szkodę dla przemysłu wspólnotowego. Jeden z producentów eksportujących z ChRL twierdził, że przywóz z ChRL nie spowodował szkody, ponieważ rentowność przemysłu wspólnotowego miała tendencję wzrostową równoległą do wzrostu przywozu z ChRL.

(82) Zgodnie z tym, co stwierdzono w motywach 91–94 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i potwierdzono w motywach 49–58, warunki dla łącznej oceny skutków przywozu ze wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie, umożliwiające ocenę skutków przywozu po cenach dumpingowych dla sytuacji przemysłu wspólnotowego zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione. W związku z powyższym analiza przywozu w podziale na poszczególne kraje, których dotyczy postępowanie, została uznana za niewłaściwą, a co za tym idzie powyższe argumenty musiały zostać odrzucone.

(83) W odniesieniu do zmian w rentowności przemysłu wspólnotowego skorygowane dane liczbowe nie zmieniły zasadniczo ogólnego obrazu szkody. Przemysł wspólnotowy odnotował zmniejszenie strat pomiędzy 2005 i 2006 r., a w 2007 r. przemysł zanotował minimalny zysk (0,2 %). Zysk ten zmniejszył się w OD, po czym odnotowano niewielką stratę w wysokości 0,1 %.

(84) Należy również przypomnieć, że zgodnie z motywem 121 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz zgodnie z motywem 73 pogorszenie sytuacji w przemyśle wspólnotowym przełożyło się głównie na znaczący spadek wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego i wielkości sprzedaży. Wskazuje to, że przemysł wspólnotowy w obliczu przywozu po cenach dumpingowych odnotował spadek wielkości sprzedaży oraz stracił udziały w rynku, starając się ograniczyć straty. Podsumowując, pomimo osiągnięcia przez przemysł wspólnotowy niewielkiego zysku w 2007 r. potwierdza się, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w związku z faktem, że zweryfikowane ustalenia dotyczące rentowności wykazały straty w OD. W związku z faktem, iż pogorszenie sytuacji przemysłu wspólnotowego nastąpiło w okresie wzrostu przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, ustalenia przedstawione w motywie 123 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

(85) Stwierdza się zatem, że presja wywierana przez przywóz po cenach dumpingowych, którego wielkość i udział w rynku znacznie wzrosły od 2006 r., odegrała kluczową rolę w wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu szkodzie. Z tego względu powyższe wnioski zostają odrzucone.

6.2. Wpływ innych czynników

6.2.1. Przywóz pochodzący z krajów trzecich, innych niż ChRL, Armenia i Brazylia

(86) Wobec braku uwag dotyczących przywozu pochodzącego z krajów trzecich, innych niż kraje, których dotyczy postępowanie, wnioski zawarte w motywach 124–126 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

6.2.2. Wywóz dokonywany przez przemysł wspólnotowy

(87) Ze względu na brak jakichkolwiek komentarzy dotyczących wyników eksportowych przemysłu wspólnotowego niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 127 i 128 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6.2.3. Przywóz dokonywany przez przemysł wspólnotowy

(88) Jeden producent eksportujący, powołując się na pewne informacje rynkowe, twierdził, że wielkość przywozu jednego z producentów wspólnotowych pochodzącego od powiązanego z nim przedsiębiorstwa w Chinach była znacząca.

- (89) Zarzuty te nie znalazły jednak potwierdzenia, jako że zweryfikowane dane liczbowe dotyczące tego producenta eksportującego z Chin i powiązanego z nim importera we Wspólnocie potwierdziły ustalenia tymczasowe opisane w motywie 129 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.2.4. Szkoda powstała z własnej winy

- (90) Niektóre zainteresowane strony powtórzyły stwierdzenie, że producenci wspólnotowi wykazywali większe zainteresowanie bardziej lukratywnym rynkiem folii aluminiowych do dalszego przetwarzania („ACF”). Twierdzono, że ACF i produkt objęty postępowaniem (zwany również folią do użytku w gospodarstwach domowych) produkuje się z wykorzystaniem tych samych linii produkcyjnych, a zatem zmiana produkcji jest stosunkowo bezproblemowa. W związku z tym spadek wielkości produkcji produktu objętego postępowaniem, zaobserwowany w przemyśle wspólnotowym, jest spowodowany zwiększeniem produkcji ACF przez przemysł wspólnotowy, a nie wzrostem przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie. Dowodzone, że przeciwnie do ustalonych okoliczności wzrost przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, był spowodowany brakami w zaopatrzeniu na rynku wspólnotowym przez przemysł wspólnotowy wynikającymi ze wzrostu produkcji ACF. Ustalenia z motywu 132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały poddane krytyce, ponieważ opierały się one na danych liczbowych dotyczących wyłącznie jednego wspólnotowego producenta ACF.

- (91) Dochodzenie potwierdziło, że wielkość produkcji ACF przez przemysł wspólnotowy nie zwiększyła się w znaczącym stopniu. W rzeczywistości dalsze dochodzenie pokazało, że żaden ze skarżących i popierających ich producentów wspólnotowych nie przestawił znaczącej części produkcji na produkcję ACF, w związku z czym zarzuty dotyczące tej kwestii musiały zostać odrzucone. W powyższych okolicznościach nie udało się stwierdzić, iż rzeczywiście znaczące moce produkcyjne zostały przesunięte w celu produkcji ACF zamiast produktu objętego postępowaniem. Różne typy folii mogą być produkowane na tych samych maszynach do nawijania i w związku z tym można również stwierdzić, że w przypadku przywrócenia rentowności produktu objętego postępowaniem w warunkach uczciwego handlu możliwe będzie uruchomienie przez przemysł wspólnotowy większych mocy produkcyjnych w celu produkcji produktu objętego postępowaniem. Powyższe ustalenia potwierdzają zatem wnioski opisane w motywie 132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.2.5. Zmiany konsumpcji na rynku wspólnotowym

- (92) Ze względu na brak jakichkolwiek komentarzy dotyczących konsumpcji na rynku wspólnotowym niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 133 i 134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.2.6. Zmiany kosztów przemysłu wspólnotowego

- (93) Jeden producent eksportujący twierdził, że przemysł wspólnotowy mógł zwiększyć swoje marże zysku pomimo zwiększenia cen surowców, co stoi w sprzeczności z ustaleniami motywu 136 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, tj. że przemysł wspólnotowy nie mógł zwiększać swoich cen sprzedaży w tym samym tempie co wzrost cen surowców. Zarzut ten został oddalony. Po pierwsze, nawet mimo tego, że w dochodzeniu ostatecznie udowodniono niewielką poprawę rentowności w 2007 r., wzrost zysków nie odzwierciedlał tej samej tendencji co zwiększona konsumpcja we Wspólnocie. Po drugie, wzrost kosztów przeniesionych na konsumentów spowodował znaczący spadek wielkości sprzedaży i udziału w rynku, biorąc pod uwagę występowanie przywozu po cenach dumpingowych, które podcinały ceny przemysłu wspólnotowego. W dochodzeniu wykazano również, że spadek wielkości produkcji był połączony z gwałtownym wzrostem przywozu po cenach dumpingowych, podczas gdy zdolności produkcyjne pozostawały na stałym poziomie. W wyniku tego koszty produkcji przypadały na mniejszą wielkość produkcji, przez co wzrosły koszty jednostkowe.

6.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (94) Wobec braku innych uwag w tym zakresie motywy 137 i 138 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

7. INTERES WSPÓLNOTY

7.1. Interes przemysłu wspólnotowego

- (95) Wobec braku uwag dotyczących interesu przemysłu wspólnotowego motywy 142–145 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

7.2. Interes importerów

- (96) Wobec braku uwag dotyczących interesu importerów potwierdza się ustalenia zawarte w motywach 146–149 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.3. Interes użytkowników

- (97) Przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, które są głównymi użytkownikami produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie Europejskiej, reprezentowane przez Stowarzyszenie Przedsiębiorstw z Branży Foliai Aluminiowej (Aluminium Foil Association), stwierdziły, że:

— w przeciwieństwie do ustaleń zamieszczonych w motywie 153 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, koszt transportu rolek dla konsumentów z Chin stanowiłby jedynie niewielki procent wartości produktów (około 1 % ceny sprzedaży) i właściwie nie byłoby różnicy w stosunku do kosztów transportu produktu objętego postępowaniem (około 0,2 % ceny sprzedaży),

- szeroki asortyment wyrobów oferowany przez wspólnotowe przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii nie stanowiłyby przewagi, jako że kupcy detaliczni mogliby również pozyskiwać w dużych ilościach w ramach odrębnych umów produkt objęty postępowaniem od importerów/przedsiębiorstw handlowych zajmujących się sprzedażą rolek dla konsumentów,
- w przeciwieństwie do ustaleń zamieszczonych w motywie 154 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produkcja ACF pozostałaby priorytetem producentów wspólnotowych, którzy nie są zainteresowani produkcją produktu objętego postępowaniem. W przypadku wprowadzenia ostatecznych środków antydumpingowych podaż produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie nie byłaby wystarczająca do zaspokojenia potrzeb przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii,
- w przeciwieństwie do ustaleń tymczasowych w motywie 163 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ewentualne ostateczne środki antydumpingowe powinny mieć również zastosowanie wobec produktów ważących poniżej 10 kg. W przeciwnym wypadku środki doprowadzą do gwałtownego wzrostu przywozu rolek dla konsumentów po cenach dumpingowych, zwłaszcza z Chin, co odbije się bardzo negatywnie na wspólnotowych przedsiębiorstwach zajmujących się nawijaniem folii, prowadząc do utraty 4 000 miejsc pracy we Wspólnocie. Pogląd ten został poparty przez dwóch producentów eksportujących z dwóch krajów, których dotyczy postępowanie.
- (98) Dowody dotyczące kosztów transportu zostały uznane za wiarygodne, a co za tym idzie mogły być zaakceptowane. Niemniej jednak ryzyka, że przywóz produktu objętego postępowaniem może zostać zastąpiony przywozem produktu stanowiącego następne ogniwo w procesie produkcji, nie uznaje się za przyczynę wystarczającą do niewprowadzania środków antydumpingowych. Ponadto nie uzyskano żadnych dowodów na to, że przywóz tych produktów miałby miejsce w dużych ilościach lub po cenach podcinających ceny przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii we Wspólnocie. Nieuczciwe praktyki producentów eksportujących produkt stanowiący następne ogniwo w procesie produkcji musiałyby zostać przeanalizowane osobno w oparciu o dowody *prima facie*. Ponadto uznaje się, że przestawienie na produkcję takich produktów w większych ilościach w ChRL wymagałoby pewnej ilości czasu, koniecznego do przeprowadzenia inwestycji w nowe maszyny oraz utworzenie nowych kanałów sprzedaży. A zatem jakiegokolwiek skutki będą odczuwalne dopiero w perspektywie średniookresowej. Odnośnie do liczby miejsc pracy w przemyśle wytwarzającym produkt stanowiący następne ogniwo w procesie produkcji wniosek ten nie był poparty faktami. Dane liczbowe nie zostały zatem uznane za wiarygodne. Na tej podstawie tymczasowe wnioski zawarte w motywach 153–162 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.
- (99) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu Wspólnoty ustalenia w motywach 150–163 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- ## 8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE
- ### 8.1. Poziom usuwający szkodę
- (100) Jeden producent eksportujący stwierdził, że wyliczenie poziomu usuwającego szkodę powinno być oparte na kosztach produkcji, a nie na cenie sprzedaży produktu objętego postępowaniem. Ten sam producent twierdził, że docelowy zysk użyty do wyliczenia poziomu usuwającego szkodę był zbyt wysoki i powinien wynieść 1 %, co byłoby w zgodzie z obecnymi warunkami rynkowymi, zwłaszcza w kontekście spowolnienia gospodarczego. Ponadto producent ten podkreślał, że w wyliczeniach powinno zostać uwzględnione dostosowanie ze względu na różnice w jakości pomiędzy produktem objętym postępowaniem a produktem sprzedawanym przez przemysł wspólnotowy na rynku WE.
- (101) Odnośnie do pierwszego wniosku, tj. obliczenia poziomu usuwającego szkodę w oparciu o koszty produkcji, należy odnotować, iż taka metodyka nie ma żadnego wpływu na wyniki obliczeń, w związku z czym wniosek uznano za bezzasadny. W kwestii poziomu docelowego zysku, jak wspomniano w motywie 165 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zastosowano wobec producentów bardzo wyważony margines zysku przed opodatkowaniem w wysokości 5 %. Margines taki został również zaproponowany w skardze i zastosowany w poprzednim dochodzeniu. Niemniej jednak zaproponowany docelowy zysk nie był na poziomie, który umożliwiłby przemysłowi wspólnotowemu utrzymanie zdolności produkcyjnych oraz realizację nowych inwestycji, w związku z czym musiał on zostać odrzucony. W odniesieniu do wniosku dotyczącego jakości produktu, zgodnie z motywem 52, stwierdzono, że wszystkie typy produktu mają podobne podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowanie bez względu na ich szczególną jakość. Wobec braku dowodów potwierdzających powyższe zarzuty ustalenia tymczasowe przedstawione w motywach 164–166 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- (102) Kolejny producent eksportujący twierdził, iż poziom usuwający szkodę powinien mieć na celu ustalenie cen sprzedaży, które rekompensują rzeczywiste straty. Wniosek ten musiał zostać odrzucony, jako że poziom usuwający szkodę jest poziomem cen, który przemysł wspólnotowy powinien być w stanie osiągnąć w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych.
- (103) Ten sam producent eksportujący twierdził ponadto, że docelowy zysk powinien być ustalony na poziomie rzeczywistego zysku osiągniętego na początku badanego okresu, tj. w tym przypadku straty. Na tej podstawie margines zaniżania cen byłby na poziomie *de minimis*.

- (104) Argument ten musiał zostać odrzucony w związku z faktem, że przemysł wspólnotowy odczuwał nadal skutki wcześniejszego przywozu pod cenach dumpingowych z Rosji, ChRL i Brazylii. W związku z powyższym uznano, że marża zysku wynosząca 5 % jest marżą, którą branża tego typu mogłaby osiągnąć w tym sektorze w warunkach normalnej konkurencji.
- (105) Zgodnie z motywem 61, aby zapewnić porównanie na tym samym poziomie handlu, sprzedaż producenta eksportującego z Brazylii do niepowiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego została wyłączona podczas obliczania podcięcia cenowego, a co za tym idzie również podczas wyliczania poziomu usuwającego szkodę.
- (106) Wobec braku innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę motywy 164–166 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- (107) Ostateczny ogólnokrajowy margines szkody dla ChRL został wyliczony na podstawie średniej ważonej: (i) marginesu szkody przedsiębiorstwa z ChRL, któremu nie przyznano MET ani IT; oraz (ii) najwyższego marginesu szkody tego przedsiębiorstwa zastosowanego wobec cen eksportowych otrzymanych z Eurostatu (które były reprezentatywne dla niewspółpracujących chińskich eksporterów). Na tej podstawie ustalono ogólnokrajowy margines szkody w wysokości 30,0 % ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem.

8.2. Środki ostateczne

- (108) W świetle powyższych wniosków i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie wystarczającym do usunięcia szkody spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych, jednak z zachowaniem ustalonych marginesów dumpingu.
- (109) Proponuje się poniższe stawki ostatecznego cła antydumpingowego:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu	Ostateczny margines szkody	Ostateczne cło antydumpingowe
Brazylia	Companhia Brasileira de Alumínio	27,6 %	17,6 %	17,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	27,6 %	17,6 %	17,6 %
ChRL	Alcoa Bohai i Alcoa Shanghai	25,6 %	6,4 %	6,4 %
	Shandong Loften	33,7 %	20,3 %	20,3 %
	Zhenjiang Dingsheng	37,4 %	24,2 %	24,2 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	47,0 %	30,0 %	30,0 %
Armenia	RUSAL Armenal	33,4 %	13,4 %	13,4 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	33,4 %	13,4 %	13,4 %

- (110) Indywidualne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację stwierdzoną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwa. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i wobec ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(111) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianej indywidualnej stawki cła antidumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

8.3. Ostateczny pobór ceł tymczasowych

(112) W świetle ustalonych wielkości marginesów dumpingu oraz poziomu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru, do wysokości ostatecznie nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych. Jeżeli ostateczne cła są niższe od ceł tymczasowych, zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antidumpingowych zostają zwolnione.

8.4. Forma środków

(113) W trakcie dochodzenia jedyny współpracujący producent eksportujący z Armenii oraz jedyny współpracujący producent eksportujący z Brazylii zaferowali zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(114) Obie te propozycje zostały przeanalizowane. Zobowiązanie złożone przez eksportera z Brazylii usuwa wyrządzający szkodę wpływ dumpingu oraz ogranicza w wystarczającym stopniu ryzyko obejścia środków. W odniesieniu do propozycji producenta eksportującego z Armenii, biorąc pod uwagę złożoną strukturę grupy przedsiębiorstw, w której skład wchodzi producent, i jej skomplikowany system kanałów sprzedaży, istnieje duże ryzyko wzajemnych rekompensat połączonych ze sprzedażą tego samego produktu do tych samych odbiorców, lecz z innego źródła, jak również sprzedaży innych produktów do tych samych odbiorców pochodzących od innych przedsiębiorstw w ramach tej samej grupy. Eksporter z Armenii złożył znacząco zmienione zobowiązanie po upływie terminu określonego w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Należy odnotować, że oprócz faktu, iż zmieniona propozycja została złożona po terminie, nie może być ona zaakceptowana z następujących powodów: chociaż przedsiębiorstwo zaproponowało, iż będzie dokonywać sprzedaży jedynie bezpośrednio do pierwszego niezależnego odbiorcy w UE, tj. z pominięciem w kanałach sprzedaży dwóch powiązanych przedsiębiorstw, dochodzenie wykazało, że

przedsiębiorstwo sprzedawało inne produkty tym samym odbiorcom w UE. Poza tym przedsiębiorstwo zapowiedziało, że zamierza produkować i sprzedawać do UE nowy rodzaj produktu, tj. ACF. Jako że istnieje prawdopodobieństwo, iż ten nowy rodzaj produktu mógłby być sprzedawany tym samym odbiorcom w UE, nawet zmieniona propozycja nie wyklucza w odpowiednim stopniu ryzyka wzajemnych rekompensat.

(115) Decyzją 2009/736/WE⁽²⁾ Komisja zaakceptowała zobowiązanie złożone przez Companhia Brasileira de Alumínio („CBA”). Rada uznaje, że złożone zobowiązanie usuwa wyrządzający szkodę wpływ dumpingu oraz ogranicza w wystarczającym stopniu ryzyko obejścia środków. Odrzuca się propozycję zobowiązania złożoną przez Rusal Armenal w oparciu o argumenty przedstawione w motywie 114 oraz w związku z problemami zidentyfikowanymi w dokumentacji księgowej, o których mowa w motywach 21 i 22.

(116) Aby Komisja i organy celne nadal mogły skutecznie monitorować wypełnianie zobowiązania przez CBA, gdy odpowiednim organom celnym przedkłada się wnioski o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła antidumpingowego uzależnione jest od: (i) przedstawienia faktury w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku II; (ii) spełnienia warunku, że przywożone produkty zostały wytworzone, dostarczone i zafakturowane bezpośrednio przez CBA do pierwszego niezależnego odbiorcy we Wspólnocie; oraz (iii) spełnienia warunku, że towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku gdy warunki przedstawione powyżej nie są spełnione, odpowiednie cło antidumpingowe jest należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

(117) W przypadku gdy Komisja wycofa, na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie z uwagi na naruszenie, odnosząc się do konkretnych transakcji, oraz oświadczy, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, powstanie długu celnego ma miejsce w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

(118) Importerzy powinni być świadomi, że istnieje możliwość powstania długu celnego w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, co stanowi zwykłe ryzyko handlowe, jak opisano w motywach 116 i 117, nawet jeżeli zobowiązanie złożone przez wytwórcę, od którego bezpośrednio lub pośrednio nabywają towary, zostało przyjęte przez Komisję.

(119) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia podstawowego organy celne powinny niezwłocznie informować Komisję za każdym razem, gdy stwierdzą oznaki naruszenia zobowiązania.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office N-105 4/92, 1049 Brussels, Belgium.

⁽²⁾ Zob. 50 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (120) Z powodów określonych powyżej zobowiązanie przedstawione przez CBA uznaje się za możliwe do przyjęcia przez Komisję, a zobowiązanie złożone przez Armenal za niemożliwe do zaakceptowania. Zainteresowane przedsiębiorstwa zostały poinformowane o zasadniczych faktach, ustaleniach i obowiązkach, na których oparta jest zgoda na zobowiązanie i odmowa przyznania zobowiązania.
- (121) W przypadku naruszenia zobowiązań lub wycofania się z nich, lub też w przypadku wycofania przez Komisję przyjęcia tych zobowiązań automatycznie stosuje się, na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, cło antydumpingowe nałożone przez Radę zgodnie z art. 9 ust. 4.

9. MONITOROWANIE

- (122) Aby zminimalizować ryzyko obchodzenia cła w związku z wysoką różnicą w stawkach celnych, uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalne środki do zapewnienia odpowiedniego stosowania ceł antydumpingowych. Te specjalne środki obejmują:
- (123) Przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich pozostałych eksporterów.
- (124) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie dotyczące obchodzenia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowanej, ale nieobrobionej więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o gramaturze ponad 10 kg, obecnie objętej kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10), pochodzącej z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego, mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Armenia	Closed Joint Stock Company Rusal-Armenal	13,4 %	A943
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,4 %	A999
ChRL	Alcoa (Shanghai) Aluminium Products Co., Ltd. i Alcoa (Bohai) Aluminium Industries Co., Ltd.	6,4 %	A944
	Shandong Loften Aluminium Foil Co., Ltd.	20,3 %	A945
	Zhenjiang Dingsheng Aluminium Co., Ltd.	24,2 %	A946
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	30,0 %	A999
Brazylia	Companhia Brasileira de Alumínio	17,6 %	A947
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,6 %	A999

3. Niezależnie od ust. 1 ostateczne cło antydumpingowe nie ma zastosowania wobec przywozu dopuszczonego do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

5. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 będzie uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która będzie zgodna z wymogami określonymi w załączniku I. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

Artykuł 2

1. Przywóz zgłoszony do dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowany przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy zostały ujęte w decyzji Komisji 2009/736/WE, z każdorazowymi zmianami, jest zwolniony z cła antydumpingowego nałożonego zgodnie z art. 1, pod warunkiem że:

- produkty te są wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wyżej wymienione przedsiębiorstwa pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie, oraz
- przywózowi takiemu towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, oraz
- towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 września 2009 r.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu:

- w każdym przypadku, gdy w odniesieniu do przywozu określonego w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków wymienionych w tym ustępie, lub
- gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem lub decyzją, które odnoszą się do konkretnej transakcji, i stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 287/2009 kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem antydumpingowym nałożonym na przywóz folii aluminiowej o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowanej, ale nieobrobionej więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o gramaturze ponad 10 kg, objętej kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10), pochodzącej z Armenii, Brazylii i ChRL zostają ostatecznie pobrane według stawki ostatecznego cła nałożonego na mocy art. 1. Kwoty zabezpieczone przekraczające stawki ostatecznego cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
M. OLOFSSON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 5, musi zawierać oświadczenie podpisane przez oficjalnego przedstawiciela podmiotu wystawiającego fakturę handlową w następującej formie:

1. Imię, nazwisko oraz funkcja oficjalnego przedstawiciela przedsiębiorstwa, które wydało fakturę handlową.
2. Oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) folii aluminiowej sprzedanej na wywóz do Wspólnoty Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa przedsiębiorstwa i adres) (dodatkowy kod TARIC) w (kraj, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.
3. Data i podpis.

ZAŁĄCZNIK II

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Wspólnoty towarów objętych zobowiązaniem powinny być wskazane następujące elementy:

- 1) Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM”.
- 2) Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego wymienioną fakturę handlową.
- 3) Numer faktury handlowej.
- 4) Data wystawienia faktury handlowej.
- 5) Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Wspólnoty.
- 6) Dokładny opis towarów, zawierający:
  - numer kodu produktu (PCN) używany do celów zobowiązania,
  - opis słowny towarów odpowiadający danemu PCN,
  - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
  - kod TARIC,
  - ilość (podawana w tonach).
- 7) Opis warunków sprzedaży, w tym:
  - cena za tonę,
  - zastosowane warunki płatności,
  - zastosowane warunki dostawy,
  - łączne dyskonta i rabaty.
- 8) Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem we Wspólnocie, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło daną fakturę handlową, załączoną do towarów objętych zobowiązaniem.
- 9) Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, wystawiającego fakturę handlową, oraz poniższe podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że sprzedaż na bezpośredni wywóz do Wspólnoty Europejskiej towarów ujętych w niniejszej fakturze jest dokonywana w zakresie i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2009/736/WE (*). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.

(*) Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 50”.